

gerne sige derom, at det ikke er sket uden, efter at jeg gennem et Samraad, som Statsministeren, Indenrigsministeren og jeg havde anmodet det Udvalg om, der er nedsat angaaende dette Forslag om et indenlandsk Statslaan, havde bragt i Erfaring, at Udvalget ikke havde til Hensigt at fremme dette Forslag. Jeg spurgte Udvalgets ærede Formand, om man kunde vente, at dette Forslag om Optagelse af et indenlandsk Statslaan kunde komme til Behandling i dette høje Ting her i Aften, og den ærede Formand erklærede, at dette ikke vilde blive Tilfældet. Naar dette var Forholdet, ansaa jeg det for rigtigt at tage Forslaget tilbage, thi Forslaget er jo kun et Forslag om at lovhjemle en Overenskomst, der ikke gælder længere end til denne Aften, og da Forslaget altsaa ikke mere havde noget virkeligt Grundlag, ansaa jeg det ikke for passende at lade det ligge i den høje Rigsdag, men fandt det derimod rigtigt at tage det tilbage, saaledes at det staar ganske klart, hvorledes Forholdet har været. Dette mener jeg at burde meddele ogsaa i det høje Ting. I al Almindelighed vil jo saadanne Ord, der veksles under Samraad i et Udvalg, ikke komme til Offentlighedens Kundskab, men jeg mener at være berettiget til at meddele det i dette Tilfælde, hvor selve den Følge, som Samraadet har haft, maatte blive Landstinget bekendt.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne for denne Beslutning (Piper) erklærede, at han ikke ønskede at give nogen længere Begrundelse af Forslaget til Beslutning. De Udtalelser, han kom med, var i øvrigt af en saa urigtig Karakter, at jeg maa sige, at han ogsaa godt kunde indskrænke sig til disse. Der behøves ikke flere end disse Udtalelser, men de angaar ikke mig som Finansminister, og hvad der ellers staar i Forslag til Beslutning angaaende Laanelovforslaget, mener jeg heller ikke at kunne komme ind paa, baade fordi Lovforslaget er taget tilbage, og fordi den ærede Ordfører jo ikke berørte selve dette Lovforslag. Maaske jeg dog kun tør gøre den Bemærkning, at det ikke er saaledes, at Regeringen ikke vilde give, som der ogsaa her staar, en fornøden Tid til, at man kunde forhandle videre om andre Forslag eller Forhold,

Lovforslaget uvedkommende. Saaledes har det ikke været. Jeg har i det høje Folketing paa Grund af lignende Udtalelser maattet oplyse, at jeg var fuldkommen villig til at forhandle om en Udsættelse af Overenskomsten, men ganske vist, naar der blev givet et saadant Tilsagn, at jeg, hvorledes end Forholdet vilde være, og hvorledes end Striden vilde ligge mellem Folketing og Landsting, naar den da givne Tidsfrist var udløbet, maatte kunne gaa ud fra, at Lovforslaget om Statslaan da blev vedtaget i dette høje Ting. Uden dette kan jeg ikke gaa ind paa en ny Forhandling om Statslaanet med Bankerne og kunde heller ikke paatage mig Ansvar for Statshusholdningens videre Førelse. Dette mener jeg at skyldes ogsaa dette høje Ting at bemærke her i Salen og skal i øvrigt afholde mig fra at komme ind paa Ordførerens Udtalelser.

Indenrigsministeren (Rode): Det Forslag til Beslutning af Landstinget, som her i dette høje Ting er begrundet af Føreren for det konservative Folkeparti (Piper), medens et Forslag, der i det andet høje Ting har samme Hensigt som dette, blev begrundet af Føreren for Venstre i Folketinget (J. C. Christensen), dette Forslag, som saaledes tilkendegiver den nøje Alliance mellem de to oppositionelle Partier, det konservative Folkeparti og Venstre, har jo kun een Hensigt: at søge at skjule, hvad denne Aften indeholder. Men det vil et saa flortyndt Slør ikke have Held til. Det, der er Kærnen i denne Sag, er noget ganske andet end det, som her fremstilles i lange Sætninger, af hvilke en Del er ganske urigtige, for at bruge det hensynsfuldest mulige Ord — men det betyder for saa vidt ikke meget. Naar der her staar, at Folketinget og Regeringen tilsigter — modsat Landstinget — at hindre, at Afgørelser lægges i Rigsdagens Haand, saa er Sandheden vedrørende dette specielle Forhold den, at Landstinget forlanger, at disse Spørgsmaal skal lægges i Landstingets Haand. Men bortset fra dette specielle Forhold saa har de ærede Medlemmer af de to Partier — jeg har set mange af deres Ansigter under Forhandlingerne i Folketinget — haft Lejlighed til at høre, hvorledes Forhandlingen der udviklede sig, og de vil altsaa vide, at der ikke er et Ord paa dette